

"תמים תהיה עם ה' אלוהיך"

ב"ה

- (ט) כי אתה בא אל הארץ אשר היא א-להיך נתן לך לאתלמד לעשות כתועבת הגוים הקים:
- (י) לא יקצא בך מעביר בנרובתו באש קטם קטמים מעונן ומנחש ומכשף:
- (יא) וחבר חבר ושאל איב וידעני ודרש אל הממים:
- (יב) כרתועבת ה' כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה ה' א-להיך מוכיש אותם מפניך:
- (יג) תמים תהיה עם ה' א-להיך: ס

רמב"ם :

ודברים האלו כולן דברי שקר וכזב הן והם שהטעו בהן עובדי כוכבים הקדמונים לגויי הארצות כדי שינהגו אחריהן. ואין ראוי לישראל שהם חכמים מחוכמים להמשך בהבלים אלו ולא להעלות על לב שיש תועלת בהן. שנאמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, ונאמר כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן וגו', כל המאמין בדברים האלו וכיוצא בהן ומחשב בלבו שהן אמת ודבר חכמה אבל התורה אסרתן אינן אלא מן הסכלים ומחסרי הדעת .... אבל בעלי החכמה ותמימי הדעת ידעו בראיות ברורות שכל אלו הדברים שאסרה תורה אינם דברי חכמה אלא תהו והבל שנמשכו בהן חסרי הדעת ונטשו כל דרכי האמת בגללן, ומפני זה אמרה תורה כשהזהירה על כל אלו ההבלים תמים תהיה עם ה' א-להיך.

רש"י דברים פרק יח פסוק יג

תמים תהיה עם ה' א-לקיך - התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו:

רשב"ם דברים פרק יח פסוק יג

תמים תהיה וגו' - וממנו תדרוש ולא מן המתים. ולפי כי מנסה הקדוש ברוך הוא בס את ישראל נתן כח ברוח הטומאה להגיד על פי השעירים:

רמב"ן דברים פרק יח פסוק יג

וטעם תמים תהיה עם ה' א-לקיך - שנייחד לבבנו אליו לבדו, ונאמין שהוא לבדו עושה כל והוא היודע אמתת כל עתיד, וממנו לבדו נדרוש העתידות, מנביאיו או מאנשי חסידיו, רצוני לומר אורים ותומים. ולא נדרוש מהוברי שמים ולא מזולתם, ולא נבטח שיבואו דבריהם על כל פנים, אבל אם נשמע דבר מהם נאמר הכל בידי שמים, כי הוא א-לקי הא-לקים עליון על הכל היכול בכל משנה מערכות הכוכבים והמזלות כרצונו מפר אותות בדים וקוסמים יהולל. ונאמין שכל הבאות תהיינה כפי התקרב האדם לעבודתו. ולפיכך, אחר אזהרת שאלת העתידות מקוסם ודורש בעד החיים אל המתים, אמר שתהיה תמים עם השם בכל אלה, ולא תירא ממגיד עתיד אבל מנביאו ודרוש ואליו תשמע. וזה דעת אונקלוס, שלים תהא בדחלתא דה' א-להך, שלא תהיה חסר ביראתו, כי "תמים" הוא השלם בדבר, כמו שה תמים (שמות יב ה) שאין בו מום ושום חסרון. וזו מצות עשה, וכבר הזכרתי זה בפסוק והיה תמים (בראשית יז א):

אורות הקודש / חלק א / עמוד א / חכמת הקודש הפועלת - א

עמוד א

חכמת הקודש הפועלת - א

חכמת הקודש היא נעלה מכל חכמה,
בזה,

שהיא מהפכת את הרצון והתכונה הנפשית של לומדיה
לקרבם לאותה הרוממות שהיא בעצמה מתעצמת בה.

מה שאין כן כל החכמות העולמיות,

אף על פי שהן מציירות ענינים נשגבים יפים ואציליים,
אין להן אותה התכונה המפעלית,
להמשיך את המהות העצמית של ההוגה בהן אל ערכן,

ובאמת אין לה יחש כלל ליתר הכחות והעצמיות של האדם,
חוץ מכחו המדעי לבד.

וטעם הדבר הוא, כי כל עניני הקודש ממקור חיי החיים הם באים,
מיסוד החיים
המהווה את הכל,

ויש בכח התוכן המקודש להוות המון ברואים לאין תכלית,
לנטוע שמים וליסד ארץ,

וקל וחומר להטביע צורה חדשה ומבולטת על הנפש ההוגה.
וכל המדעים של חול אין בהם זה הכח,

כי הם אינם מחדשים ומחוללים חדשות מצד עצמם,

אלא הם מציירים ומציגים לפני ההשקפה השכלית את מה שהוא נמצא במציאות,

ועל כן אינם יכולים גם לעשות את ההוגה בהם לבריה חדשה,
לעקור אותו מעצמיות תכונותיו הרעות,
ולהעמידו במצב של מציאות חדשה,

טהורה וחיה באור החיים האמתיים, העומדים לעדי עד.